

НИКОЛЕТА КИРКОВА

Вестниците няма да умрат. Поне не в моя живот, казва собственикът на печатница „Ропринт“

За Емо Петков няма тайни в печатарския и издателския бизнес. Защото е минал през всички етапи от създаването на един вестник - от концепцията за графичното оформление до броевете, които трябва да излязат топли-топли на рампата. Макар да е завършил журналистика в Софийския университет, най-много допаднала работата по време на стаж в секретариата на некогашния вестник „Отечествен фронт“.

„Хареса ми процесът на правене на вестника, подреждането на новините“

признава Емо. Това свое любопитство към дизайна си го обяснява с желанието, което имал като дете да кандидатства в художествената гимназия. Но тогава всичко си останало само една мечта.

Няколко години по-късно обаче реализирането на тази мечта прави истински бум на българския вестникарски пазар. Емо е автор на името и графичната концепция на първия свободен седмичник „168 часа“, който излиза през 1990 г.

„Измислих го от италианския 24 Ore („24 часа“) и го умножих по 7. Шрифта на главата го нарисувах сам“, разкрива тайни от романтичните времена не само на българския печат, но и на българската демокрация. И когато дошъл ред през 1991 г. да излезе и първият свободен всекидневник, съвсем логично се родил с името „24 часа“. Тогава опитният вече оформител сам избрал екипа, който да работи по графиката на изданието. Това е и първият български вестник, чийто предпечат започва да се прави изцяло на компютри.

„Разбира се, че съм следял световните тенденции в нашия занаят. Той и Ван Гог е създавал картините си, като преди това е гледал природата“, усмихва се графикът. „В същото време не исках „168 часа“ да прилича на друг вестник. Затова например имаше три отделни секции в него, като за първи път мненията бяха отделени от фактите.“

След успешния старт на „168 часа“, който тогава се печатал

Емил Петков, който измисли „главата“ на „24 часа“, днес печата най-добрите списания

Шефът на отдел „Маркетинг“ на Медийна група България Петко Михайлов подарява специално издание на „24 часа“ с първа страница, посветена на Емил Петков. На малката снимка вляво - първа страница на първия брой на „24 часа“ от 18 април 1991 г.

СНИМКИ: АЛЕКСЕЙ ДИМИТРОВ И „РОПРИНТ“

в тираж от едва 60 000 броя само защото на пазара нямало хартия за повече, се родила идеята, че редакцията трябва да има и своя печатница. Така през 1995 г. в бившия вече Полиграфически комбинат се завъртяла машината за списания, а на следващата - и за вестници.

Бързо натрупаният опит в печатарския бизнес дал на Емо кураж да вземе решението един ден сам да създаде своя принт компания. „От една страна, през годините вестникарският бизнес стана губещ и зависим от спонсорите. От друга, казват, че печатарското мастило е като бензина за автолюбителите - влиза ти в

кръвта“, не крие вълнението си успешният бизнесмен.

И не, днес не му е писнало от пресата

Защото, когато съпругата му арх. Нелия Димитрова купува всеки ден вестници, той обича да ги „подушва“. А щом в „Ропринт“ тръгне някоя от машините, Емо все още се вълнува от нейното „пеене“.

В същото време днес като собственик на печатница много добре разбира клиентите си, издателите, които гонят срокове, защото сам е минал през притеснението дали ще изле-

зеш на точната дата на пазара. Затова и най-големите в бранша с най-люксовите и авторитетни списания се доверяват на неговия опит, на точността му и безкрайната отзивчивост. Откъде обаче набира смелост да се захване с този бизнес, след като вече 10 години слушаме мантрата, че печатът умира? „Не, печатът не умира! Поне не в моя живот. И докато съм жив, няма да умрат вестниците. Може да се променят, да се намалят тиражите, но

ще ги има дълго време. А списанията ще върнат авторитета

си! Хората имат нужда да видят на едно място мнения, коментари, анализи. Иначе трябва да се ровят из няколко сайта“, категоричен е Емо Петков. И затова съвсем смело кандидатства по европейски програми, с чиято помощ преди години успява да закупи нови машини.

Да, за разлика от някои биз-

несмени спечелените средства ги влага в нова техника, а не в нова кола.

„Тотално честен съм към тези програми!“

За толкова години никой не ми е искал да го корумпирам, а и аз самият не съм предлагал“, признава печатарят. Днес съвсем основателно се гордее, че е успял да закупи софтуер, благодарение на който клиентите ще могат сами да виждат как се монтира тяхното списание. Очаква тази програма да заработи до края на март.

„Истината е, че в годините на кризата оцелях благодарение на екипа, на ядрото, което създадох. С всички над 130 човека се държа по-либерално, не съм типичният началник. Но те от своя страна са изключително отговорни! Аз трябва да съм свободен от ежедневната работа и да имам времето да гледам на бизнеса поне с две години напред“, разкрива своето ноу-хау за успеха Емо.

Печатница „Ропринт“, в която се правят най-люксовите списания у нас.

Екипът, с който Емил Петков прави успешен бизнес в печатарството.